

РУБАЇ

Буває: в гіркій самотині
Доводиться прожити людині.
Та добре, як на радість людям
Живе. И не молиться чарчині.

* * *

«І в найскрутніші дні будь мужнім ти,
А прийде час — не бійся відійти», —
Так наставляв він не одного друга,
А сам боявся навіть темноти.

* * *

Якщо нещастя десь когось спіткає,
Він тут як тут. Він щиро співчуває.
Йому ж насправді байдуже до всіх.
Він лиш на людях в співчутливість грає.

* * *

Він за народ так щиро вболіває.
Йому всі й вірять, хто його не знає.
Та на словах лише борець. Насправді ж
Оцей народ, як липку, обдирає.

* * *

Оце не так. І те не так. Вражає
Його обізнаність у всьому. Та лякає
Одне. Коли питаєш: «Як зробити?»,
Стене плечем: нічого ж бо не знає.

* * *

І ніжний стан, і миле личко має.
Красою враження на всіх вона справляє.
Коли ж зв'язати треба пару слів,
То їх не зв'яже. Вмить краса вмирає.

Микола ЖАКУН.
с. Тучин.